

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-117/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Željke Zrilić Ježek, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te sudske savjetnice Marte Srake, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja HP – Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točke 1., 2. i 4. rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/24-01/875, urbroj: 401-01/05-25-4 od 12. svibnja 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika u točki 1. poništava se točka 2. rješenja trgovačkog društva HP – Hrvatska pošta d.d., broj: HP-20/1-040764/24 od 20. rujna 2024. Točkom 2. odobrava se KJ pristup preslici izvatka iz Ugovora o radu, broj: HP-02/2-060857/20. Točkom 3. odbija se žalba KJ u preostalom dijelu kao neosnovana. Točkom 4. nalaže se društvu HP – Hrvatska pošta d.d. da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja.
2. Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj posebno ističe da podnositelj KJ nije tražio da mu se dostavi Ugovor o radu zaposlenog JC, već samo postavlja pitanje temeljem čega je navedeni zaposlenik. Tuženik ipak naknadno od tužitelja traži dopunu dostavljene informacije te traži da se dostavi i Ugovor o radu zaposlenika JC. Tužitelj dostavlja dio Ugovora o radu iz kojeg se mogu utvrditi ugovorne strane, vrsta radnog mjesta na koje je radnik zaposlen, mjesto njegova rada te potpisi ugovornih strana i datum sklapanja ugovora, odnosno odredba iz koje je vidljivo da je ugovor na snazi. Podaci o imenu i prezimenu, kako svaki sam za sebe, tako i u međusobnoj komunikaciji, a naročito svi traženi podaci zajedno, predstavljaju podatke koji se odnose na pojedinu fizičku osobu čije se identitet može utvrditi. Naime, uz pomoć dijela, odnosno svih podataka o pojedinoj osobi, takva osoba se posredstvom može izravno, odnosno u nekim slučajevima neizravno identificirati. Stoga se u konkretnom slučaju radi o osobnim podacima u smislu članka 4. točke 1.

Opće uredbe o zaštiti podataka. Otkrivanje ne samo svih traženih, već i dijela traženih podataka o zaposlenicima, podnositelju zahtjeva kao primatelju, predstavljalo bi obradu podataka u smislu odredaba članka 4. točke 2. Opće uredbe o zaštiti podataka. Tužitelj sukladno odredbi članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona smatra da je opravdano ograničio pristup traženoj informaciji, jer je ista zaštićena Općom uredbom o zaštiti podataka, kao temeljnim aktom iz područja zaštite osobnih podataka. Provedenim testom razmjernosti tužitelj je utvrdio kako se tražene informacije ne odnose na državnu sigurnost, zdravlje građanstva, pitanja obrane, kao niti na druga slična pitanja koja bi se mogla apostrofirati kao pitanja od visokog značenja i interesa za širu javnost. Obzirom na navedeno, testom razmjernosti i javnog interesa utvrđeno je kako u konkretnom segmentu interes javnosti ne prevladava nad interesom zaštite osobnih podataka. Tuženik u pobijanom rješenju obrazlaže kako navedena informacija sadrži podatak o imenu i prezimenu zaposlenika prvostupanjskog tijela, kao i njihove potpise, odnosno sadrži osobni podatak, no to su podaci o zaposlenicima tijela javne vlasti čija se sredstva za rad isplaćuju iz sredstva tijela javne vlasti. Tužitelj smatra kako ovako široko i paušalno tumačenje predstavlja izravnu povredu privatnosti svake fizičke osobe te se prihvaćanjem ovakvog tumačenja stvara nedopustiva praksa u kojima određene fizičke osobe imaju pravo na privatnost i zaštitu osobnih podataka, a druge, konkretno ovdje zaposlenik – poštar, nema pravo na zaštitu svojih osnovnih osobnih podataka poput imena i prezimena. Tuženik ističe kako dostavljanje Ugovora o radu smatra prekomjernim prikupljanjem i obradom osobnih podataka za svrhu koju navodi i koja proizlazi iz zahtjeva samog podnositelja te se u tom smislu smatra suprotnim Općoj uredbi o zaštiti podataka, dok tuženik ignorira svrhu za koju je tražen podatak (a koja je evidentno privatni, a ne javni interes podnositelja). Slijedom navedenog, razvidno je da nikakvog javnog interesa ovdje nema, jer podnositelj svoj zahtjev temelji samo i isključivo na svom privatnom interesu. Sukladno navedenom, pobijano rješenje je neosnovano te predlaže poništiti rješenje u točki 1., 2. i 4. tuženika.

3. Tuženik u dostavljenom odgovoru na tužbu ostaje kod svojeg zaključka iz osporenog rješenja da se informaciji navedenoj pod točkom 2. osporenog rješenja može odobriti pristup u cijelosti bez ograničenja i da neće doći do kršenja Opće uredbe o zaštiti podataka, ukoliko se tužitelju omogući pristup informaciji o imenu i prezimenu zaposlenika tijela javne vlasti. Vezano uz navod tužitelja da je dostavljen Ugovor o radu, iz kojeg je moguće utvrditi ugovorne strane, vrstu radnog mjesta, mjesto rada te potpise ugovornih strana i datum sklanja Ugovora i koji sadrži podatak o imenu i prezimenu zaposlenika JC, a koji podnositelj nije niti tražio, tuženik ističe da pristup informacijama uključuje pristup onom dokumentu koji sadrži traženu informaciju, a upravo Ugovor o radu sadrži informaciju koju žalitelj traži i koja mu je omogućena točkom 2. osporenog rješenja. Poziva se na odredbu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama te ističe kako pristup informaciji u smislu navedenog Zakona pretpostavlja pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, odnosno dobivanje preslike gotove informacije koju tijelo javne vlasti posjeduje, npr. određenog dokumenta, zapisa, crteža i sl. Poziva se i na ustaljenu praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u presudi, broj: Us II-151/2018 od 11. srpnja 2018. u kojoj je iznesen stav kako je točan navod tuženika da podaci o imenu i prezimenu predstavljaju osobni podatak, ali ne dolazi do povrede osobnih podataka omogućavanjem pristupa, između ostalog, i Ugovoru o radu jer se radi o informaciji vezanoj za rad tijela javne vlasti i raspolaganje javnim sredstvima. Također u presudi, broj: Us II-304/2017 od 21. ožujka 2018. izražen je stav Visokog upravnog suda Republike Hrvatske da Ugovor o

radu predstavlja informaciju iz koje je vidljivo raspolaganje javnim sredstvima u smislu članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Također presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Us II-246/2018 od 20. rujna 2018. potvrđen je stav Povjerenika za informiranje da se i u slučaju ugovora o radu, koje sklapaju trgovačka društva radi o informaciji o raspolaganju javnim sredstvima u smislu članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Slijedom navedenog, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev te potvrditi drugostupanjsko rješenje tuženika.

4. Zainteresirana osoba KJ u cijelosti ostaje kod svog zahtjeva te navodi kako nije točno da se ovdje radi isključivo o privatnom interesu, već se radi i o javnom interesu, jer je počinjena šteta proračunu Europske unije, proračunu Republike Hrvatske, kao i Općini Donja Voća te DVD-u Donja Voća.

5. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje: ZUS) odgovori na tužbu dostavljeni su strankama u sporu.

6. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravnog spora pa je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, a prema slobodnom uvjerenju, sukladno odredbi članka 114. stavka 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba podnijela tužitelju zahtjev za pristup informacijama, kojim je zatražila sljedeće informacije:

1. što je i kada Hrvatska pošta poduzela radi informacije o kaznenim djelima zaposlenika JC i NN osoba iz Hrvatske pošte, a koja se tiču otuđenja i krivotvorenja potpisnika kod pošiljke, broj: RF884465379HR upućenu primatelju KJ, [adresa],

2. dostaviti o tome adekvatne dokaze,

3. kada se uprava društva planira ispričati oštećenom radi ovog kaznenog djela,

4. koliko je sličnih "radnji" navedenog djelatnika HP još pronađeno,

5. da li je navedeni još uvijek djelatnik Hrvatske pošte,

6. ako je odgovor da, temeljem čega.

8. Tužitelj u prvostupanjskom rješenju u točki 1. odbacuje zahtjev predmetnog podnositelja u njegovim točkama 1., 2., 3. i 4., dok odbija zahtjev podnositelja u njegovim točkama 5. i 6., uz obrazloženje da je testom razmjernosti i javnog interesa utvrđeno kako se tražene informacije ne odnose na državnu sigurnost, zdravlje građanstva, pitanje obrane, kao niti na druga slična pitanja koja bi se mogla apostrofirati kao pitanje od visokog značenja i interesa za širu javnost. Također, provedenim testom razmjernosti i javnog interesa utvrđeno je kako u konkretnom segmentu interes javnosti ne prevladava nad interesom zaštite osobnih podataka, već da između ova dva međusobno suprotstavljena interesa prevladava interes zaštite osobnih podataka nad interesom prava na pristup informacijama te da bi objava, odnosno davanje traženih informacija podnositelju zahtjeva mogla nanijeti štetu, kako tijelu javne vlasti, tako i osobama čija se prava štite.

9. U ovom predmetu je sporno predstavlja li pristup preslici izvatka iz Ugovora o radu za zaposlenika JC povredu osobnih podataka u smislu članka 4. točke 1. Opće uredbe o zaštiti podataka.

10. Člankom 15. stavak 2. toč. 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje: Zakon) propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

11. Člankom 16. stavak 1. Zakona propisano je da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5.,

6. i 7. i stavaka 3. i 4. ovog Zakona, dužno, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Vlasnik informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

12. Iz priloženog spisa predmeta i uvida u izvadak iz Ugovora o radu sa člancima 1., 2., 3., 5. i 19. proizlazi kako isti ne sadrži nikakve druge osobne podatke, kao što je npr. adresa zaposlenika ili njegov osobni identifikacijski broj, čije bi otkrivanje predstavljalo nepotrebno zadiranje u privatni život, koje ne bi imalo legitiman cilj, već je iz istog samo razvidno da se predmetni Ugovor sklapa na neodređeno vrijeme, da se sklapa za određeno radno mjesto, kao i obavljanje poslova na određenom području te da će radnik poslove radnog mjesta obavljati od 1. siječnja 2021.

13. Sukladno navedenom, a prema ocjeni ovoga Suda, dostava izvatka Ugovora o radu u smislu Opće uredbe o zaštiti podataka, ne smatra se prekomjernim prikupljanjem i obradom osobnih podataka. Nastavno, sukladno ustaljenoj praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u slučaju kada se tražena informacija odnosi na raspolaganje javnim sredstvima, odnosno sredstvima tijela javne vlasti, koje je obveznik postupanja sukladno Zakonu, trebala bi biti dostupna javnosti ukoliko ne predstavlja klasificirani podatak.

14. Sukladno navedenom, dostavljeni izvadak iz Ugovora o radu, u okolnostima konkretnog slučaja, ne predstavlja zaštićeni osobni podatak i ne dolazi do povrede osobnih podataka neovlaštenim korištenjem od strane trećih osoba, jer se ne radi o klasificiranim podacima, već je riječ o informacijama koje su vezane uz rad tijela javne vlasti i raspolaganje javnim sredstvima.

15. Nadalje, u smislu Zakona, informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan, koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastaje u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela vlasti. Stoga, pravo na pristup informacijama pretpostavlja pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, odnosno informaciji koja postoji u materijaliziranom obliku, što uključuje dobivanje preslike gotove informacije koju tijelo javne vlasti posjeduje, konkretnom u ovom slučaju presliku izvatka iz Ugovora o radu.

16. Slijedom navedenog, proizlazi da se osporeno rješenje uz obrazloženje koje je njime dano ne može ocijeniti nezakonitim. Stoga je trebalo na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 16. srpnja 2025.

Predsjednica vijeća
Željka Zrilić Ježek, v.r.